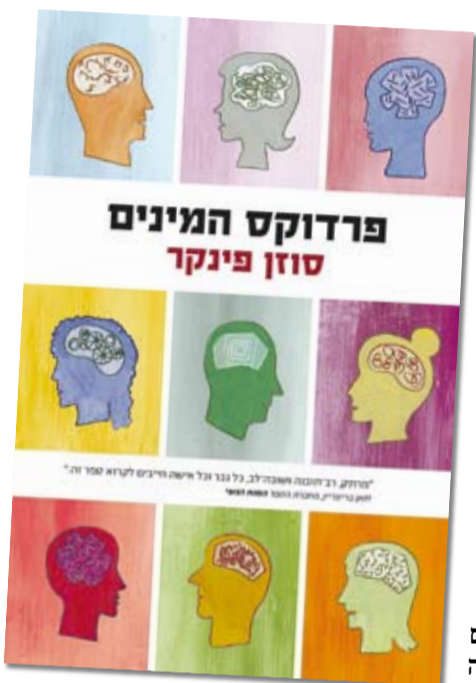

"צריך להפסיק להאשים נשים על הבחירות השונות שלהן"

בספרה "פרדוקס המינים" מסבירה סוזן פינקר מדוע נשים פונות באופן טבעי למקצועות שנחשבים נשיים • "הדרך הנכונה לייצר שוויון בהכנסות בין גברים לנשים היא לא לדרוש מהן להיות מנכ"ליות של תאגיד ענק, אלא לתת להן לעשות את מה שהן טובות בו - ולשלם לא פחות"

לא מתחילה בלי אבא, היא מספרת. "חלק מהאמהות היו נשים מצליחות מאוד, ולמרות זאת, באופן שיטתי, הטיפול ברווחת הילד היה בתחום של אימא, בזמן שאבא היה בעבודה".
יותר משנתיים חקרה פינקר את ההבדלים בין המינים, כמו גם את הבחירות של נשים, ולשם כך בדקה מאות מאמרים ומחקרים וראיינה אינספור נשים מתחומים שונים. המסקנה שהגיעה אליה פשוטה: העובדה שהגבר הוא הסמן הימני של ההצלחה, ושנשים רוצות

קראתי עליהם במקומונים ואחר כך בעיתונות הקנדית, וכיום ראשון אחד הם פתאום בניו יורק טיימס. התחלתי לשאול את עצמי איך זה קורה, ולאן נעלמו הבנות שהיו כל כך מבטיחות לעומת הלא יוצלחים הקטנים שפקדו את הקליניקה שלי?"
פינקר זיהתה תופעה נוספת שקשורה למין הגברי: המטופל הקטן הגיע תמיד עם אימא. "לפעמים הייתי צריכה להתחנן ששני ההורים יגיעו, ולעיתים פשוט הודעתי שאני

המוחלט. כך יצא שבמהלך הקריירה המקצועית שלי פגשתי בעיקר בנים, אך בחלוף השנים שמתי לב שהגלגל מתהפך. פתאום הילד השביר שהגיע אלי בגיל 12 נהפך למנכ"ל מצליח, זה שהגיע קצת אחריו נהפך ליום מבטיח, וכן הלאה. "בהתחלה

מוכיחים שבנות מצליחות יותר בכל פרמטר במהלך ילדותן, מה שיוצר ציפייה שיצליחו לא פחות מבנים גם בבגרותן, אבל זה לא קורה. חרף ההתחלה החזקה, הן מרוויחות פחות, נמצאות בפחות מוקדי החלטה, ובאופן כללי משפיעות פחות. חשוב להבין למה זה קורה ואיך מגשרים על הפערים כדי שהפרדוקסים האלה יפתרו".

סוזן פינקר, מחברת הספר "פרדוקס המינים".
נתוני המחקר הראו שרמת המשכר של בנים ובנות בגיל 11 כמעט שווה, עם יתרון קל לבנות (103.19 לעומת 103.03 לבנים), אבל שם גם נראה בכירור שמספרם של בנים גבוה בהרבה בשני הקצוות, או במילים אחרות - בין גברים יש יותר גאונים, אבל גם יותר אידיוטים. סמרט פשוט שכך את הצד השני של המשוואה. באחרונה תורגם ספרה של פינקר לעברית (הוצאת אריה ניר), והוא מביא כיווני מחשבה אחרים, לעתים מרגיזים, בנושא ההבדלים בין גברים לנשים, כפי שהם מתבטאים בין היתר בשוק העבודה. בראיון בלעדי היא מתארת את המסר שמנסה הספר להעביר. "בתחילת האלף השלישי אנחנו חיים בתוך שני פרדוקסים שמקשים על חיינו, הן אישית והן מקצועית", היא אומרת. "הראשון - אנחנו מניחים ששני המינים יהיו זהים לחלוטין ביכולותיהם, בין היתר בגלל המהפכה הפמיניסטית, אבל המדע מוכיח, דווקא מכיוונים פחות טריוויאליים, שקיימים הבדלים ברורים מאוד בין גברים לנשים. "השני - כל המחקרים

ננות עמידות, ננים שנינים

את "פרדוקס המינים" כתבה פינקר, פסיכולוגית התפתחותית המתמחה בילדים, אחרי קריירה של כשני עשורים. "במשך שנים רבות הייתי פותחת את הדלת של הקליניקה, וברוב מוחלט של המקרים עמדו שם בנים", היא מספרת. "כל פסיכולוג ילדים יודע את הסדר הגלוי - בנים שבריים יותר. בניגוד לבנות, שמגלות עמידות רבה בגילאי הילדות - יש להן ציונים גבוהים יותר והן פעילות ביותר בתחומים - בנים טובלים יותר. "כך למשל, ניתן לראות כי מהפרעות קשב וריכוז טובלים הרבה יותר בנים, וגם בתחום האוטיות הבנים הם הרוב

מאת טלי חרותי-סובר

חיים ומוות ביד הלשון, אמרו חז"ל, ואכן, נאום אומלל אחד של נשיא אוניברסיטת הארוורד היסל לו, פחות או יותר, את הקריירה. בנאום שנשא בכנס מדעי ב-2005 הסביר לארי סמרט מדוע יש מעט נשים בתחומי המחקר האלה. הסיבה הראשונה, לדבריו, היא תובענותו של התחום. איזו אשה צעירה תרצה לעבוד בעבודה סיוזיפית 15 שעות ביום? השנייה, לדבריו, נובעת מההתפלגות הידועה של סקאלת האינטליגנציה. סמרט הזכיר מחקרים הקובעים כי יש יותר גברים בעלי איי קיו גבוה, ולכן, במקום שבו נדרשת מצוינות מדעית, יש פחות נשים.
את ההסבר השלישי (תהליכי סוציאליזציה) אף אחד כבר לא שמע. המהומה סביב האמירה הניבה יותר מ-1,000 מאמרים שונים, ואחרי חודשים ספורים נאלץ סמרט לפרוש. "הוא לא אמר שום דבר שלא אמרו כבר ב-1921, אז בדק הפסיכולוג הסקוטי יאן דירי את רמת האינטליגנציה של יותר מ-80 אלף ילדים", אומרת

"ביליתי שנה מחיי בקיבוץ. אפילו שם, במקום שבו השוויון היה לכאורה מלא, היה נורו שגברים הולכים לפלחה ונשים מטפלות בילדים"

זירת מפגש חדשה ליזמים ולמשקיעים

באחרונה הושק אתר Them.com-Face החדש, המפגיש עסקים עם משקיעים פוטנציאליים ברחבי העולם בשידור חי. המיזם מאפשר לחברות ישראליות המחפשות מימון לצאת מגבולות ישראל ולהגיע למשקיעים פוטנציאליים שלא היו יכולים להגיע אליהם בצורה אחרת.
הפורמט מאפשר למנכ"ל המיזם להציג בראיון חי במשך 20 דקות את חזונו העסקי והטכנולוגי ואת סוג ההשקעה שהוא מחפש. בסוף הראיון ניתן לשאול את המנכ"ל שאלות בשידור חי. בשלב השני, המתעניינים יכולים לקבוע עם המנכ"ל שיחת ועידה סגורה בווידיאו כדי להעמיק את ההיכרות. המשקיע המעוניין יקבל גם תוכנית עסקית מפורטת. מי שלא השתתף בשיחה החיה יוכל לקבל בדואר אלקטרוני סרטון קצר שמעביר את עיקרי הראיון עם קישור לראיון המלא המוקלט.

נחנכה חממה לאנשי עסקים בתחילת דרכם במעלות תרשיחא

חממת עסקים נחנכה בשבוע שעבר במעלות תרשיחא ומיועדת לאנשי עסקים בתחילת דרכם המתקשים לשאת בהוצאות המשרדיות וזקוקים לתשתית לפעילותם. המרכז, שבו חררי ישיבות ואדמוניסטראציה, מציע ליוזמי עסקי והדרכות ליוזמים ולבעלי עסקים מאזור הצפון, וייהנה מתקציב של מיליון שקל בשלוש השנים הקרובות.
מדובר ביוזמה של עיריית מעלות תרשיחא, הסוכנות לעסקים קטנים ובינוניים במשרד התמ"ת, המטה לפיתוח אזורי במשרד התמ"ת והמשרד לפיתוח הנגב והגליל. המרכז יאפשר ליזמים להיכנס למרכז לתקופה של עד שנתיים, ללא התחייבויות לדמי שכירות לטווח ארוך. לצד אלה יציע מרכז העסקים החדש ליוזמי עסקי ליוזמים ולבעלי עסקים קטנים, והדרכות מקצועיות מטעם הסוכנות לעסקים קטנים ובינוניים במשרד התמ"ת.

המכללה האקדמית משיקה תוכנית אימון לפיתוח יזמות עסקית

בימים אלה משיקה המכללה האקדמית תל אביב יפו את "המתחם", תוכנית אימון ייחודית לפיתוח יזמות עסקית מעשית של בית הספר לניהול וכלכלה. התוכנית, שתיושך בחצי שנה, תלווה את המשתתפים החל מתמיכה ויעוץ בשלב ההתלבטות ועד להקמת המיזם.
מבין מאות מועמדים התקבלו 11 סטארט-אפסטים מתחומים מגוונים, בהם קבוצה של בוגרי 8200 הפועלת בתחום ה-Smart-TV, מהנדסי מכונות בתחום האנרגיה הסולארית וכלי הרכב החשמליים, אנשי אינטרנט, סלולר ועוד. בראש התוכנית עומדים אייל בנימין, יזם ומרצה המתמחה בעיצוב אסטרטגי של מיזמים חדשים, ומירי לרנר, המנהלת האקדמית של התוכנית. לדברי בנימין: "הרעיון שמוביל את המתחם הוא שיוזמות אינה בהכרח תכונה מולדת, אלא נושא שניתן וצריך ללמוד".

גלובל
לא ארץ לוקנים: ב-2050
יהיו שלישי מאזרחי סין
בני יותר מ-60

47

איך לינדה מולמארט תעזור גם לכם

« כשהנהלת רשת החנויות וולמארט בקנדה החליטה להתמקד בחנויות החדשות בחויות הלקוח, נכנסה לתמונה לינדה: אשת קריירה נשואה ואימא לשניים-שלושה ילדים, בת 35-40, לבושה בג'ינס ובסווצ'ר אופנתי, ועסוקה מאוד. כל עובדי החברה מכירים את לינדה, אף שהיא לא באמת קיימת.

לינדה היא דמות וירטואלית שמייצגת את הלקוח של החברה, והיא הוכנסה לשיח הארגוני כדי שכל העובדים יהיו מודעים אליה ויקבלו את החלטותיהם על בסיס מאפייניה: מה ישפר ללינדה את חוויית הקנייה בחנות? אילו מוצרים היא תאהב? מה יגרום לה להוציא יותר כסף בכל קנייה? דמויות דמות של לינדה בגודל טבעי אף מוכנסות לשיחות הנהלה אסטרטגיות כדי לוודא ש"נקודת המבט של לינדה" לא נשכחת.

למובילי האסטרטגיה של החברה ברור על פי רוב מיהם הלקוחות הטיפוסיים של החברה, מה מאפיין אותם, מהם האינטרסים שלהם והעדפותיהם. אחת הדרכים להבטיח שגם העובדים יכירו את הלקוחות ואת מאפייניהם היא הדרך שנקטה וולמארט, ולפיה לכל אב-טיפוס של לקוח יש שם. למשל, ברברה היא מנהלת מחלקה אצל הלקוח העסקי שלנו, בת כ-40, אחראית על תקציב הרכש ועל קבלת ההחלטות בכל הנוגע לקניית מוצרים חדשים, שמרנית ונמנעת משינויים, חסרת ידע טכנולוגי. דיוויד הוא מוביל טכנולוגי במחלקה, בן 30-35, שותף לכל החלטה על רכישת מוצר חדש, פחות שמרן מברברה ונוטה יותר לסיכונים. בוב הוא איש התפעול, בשנות ה-20 לחייו, לא שותף לקבלת החלטות, משתמש במוצר שלנו באופן יומיומי, בעל רקע טכנולוגי ואוהב חידושים.

מיקוד עסקי
אורן גולן

לינדה היא אשת קריירה נשואה ואימא לשניים-שלושה ילדים, בת 35-40, עסוקה מאוד. כל עובדי החברה מכירים את לינדה, אף שהיא לא באמת קיימת

חשוב שמנהלי החברה שכבר מכירים את מאפייני הלקוחות יקחו חלק פעיל בהכנסת דמויותיהם לשיח הארגוני. התייחסות כזאת רלוונטית בדיונים בכל רמה כמעט, החל בשאלה "איך העלאת מחיר המוצרים ב-10% תשפיע על שיקולי הקנייה של ברברה", וכלה בשאלה "האם יהיה לנכד נוח יותר לבצע את הפעולות הללו במסך אחד או במסכים נפרדים".

השימוש בדמויות מוכרות יכול גם ליעיל את התקשורת בחברה: כשטיפוסי הלקוחות מוכרים לכולם, משפט כמו "אם נעלה את המחיר, דיוויד לא יהסס לבדוק מוצרים מתחרים" - אינו מצריך הסברים נוספים. השימוש היומיומי בדמויות ישפר גם את הרלוונטיות של ההחלטות המתקבלות, וגם את המיקוד העסקי של כלל פעילות החברה.

הכותב הוא יועץ למיקוד עסקי

TheMarker iPhone
כל הנלמה אצון בניס

גם במילואים אפשר לדעת מה עשתה הבורסה

סוזן פינקר

השכלה: פסיכולוגית קלינית, מרצה באוניברסיטת מקגיל

מצב משפחתי: נשואה + 3 מגורים: מונטריאול, קנדה

עוד משהו: בגיל 18 התנדבה שנה בקיבוץ הזורע

ולכן יש כאלה שהעולם העסקי מאוד מתאים להן, היא אומרת, "אבל קיים הסבר מדעי לשאלה מדוע לנשים רבות יש תשוקות מקצועיות אחרות. הבעיה היא לא בפנייה למקומות האלה, אלא בעובדה ששופטים אותן כשהן הולכות אחרי הלב, ולא אחרי ציוויים חברתיים שמגדירים הצלחה כמונחים גבריים. צריך להפסיק להאשים נשים על הבחירות השונות שלהן".

מצד שני, אלה תמיד תחומים במרוויחים בהם פחות. לעתים ללכת אחרי הלב פירושו לשמור על פערי ההשתכרות. "זו באמת בעיה, אבל בעולם מתוקן, גברים ונשים היו עושים את מה שמתאים להם באמת ומתוגמלים על כך כראוי. ממש כפי שיש להפסיק להאשים נשים על בחירות כאלה או אחרות, צריך גם להפסיק 'להעניש' אותן במשכורות נמוכות. ברגע שיתגמלו באופן הוגן גם מקצועות שנחשבים נשים, פערי ההשתכרות בין נשים לגברים יקטנו. נשים לא ירגישו שהן חייבות לעבוד במקצוע שהם לא אוהבות רק כדי להרוויח יותר כסף".

איך היית מגדירה פמיניזם גרסת 2012? "נשים צריכות לעשות את הבחירה המקצועית שלהן ולהיות במקומות שבהם הן באמת רוצות להיות, בלי להתנצל, ומבלי לעבור מסע ייסורים ארוך עד שהן מגיעות למקום הנכון. נשים שונות מגברים, הן לא צריכות להידמות להם בכל מחיר. ההצלחה מגיעה בין היתר כשהולכים אחרי הלב".

tali.hs@themarker.com

Susie Lowe: nitzan

סוזן פינקר. "העובדה שנשים רוצות להצליח כמו האבא, האח או הבעל - פוגעת בכולם"

מחיי בקיבוץ בישראל. אפילו שם, במקום שבו השוויון היה לכאורה מלא, היה ברור שגברים הולכים לפלחה בעוד נשים שלנשים לא ניתנה הזדמנות, אלא מתוך צורך פנימי עמוק ואתנטי של פעם מפנה נשים לתחומים כאלה ולא אחרים".

כך למשל, היא מצטטת מחקר של סיימון בארון כהן שעקב אחרי השפעות של חשיפת העובר לטסטוסטרון (מחקר שנעשה בבדיקת מי השפיר). התוצאות הוכיחו כי ככל שרמת הטסטוסטרון שהעובר נחשף אליו גבוהה יותר, כך פחתה רמת האמפתייה שנמדדה אצל אותם ילדים בגילאי 6-9. המסקנה: בנות נחשפות פחות להורמון הזה, ולכן רמות האמפתייה שלהן גבוהות יותר מאלה של גברים, מה שמסביר את הנטייה הטבעית למקצועות הדורשים הכלה ורגש.

"ברור שלא כל הנשים מקבלות אותה רמת טסטוסטרון,

היא אומרת. "נשאלת השאלה, האם אשה מצליחה באמת כשהיא עורכת דין בתאגיד גדול או מנכ"לית שנוסעת ברחבי העולם, עובדת 18 שעות ביממה ומרוויחה המון כסף? ומה עם נשים שלא מתנהלות ככה? האם הן פחות מצליחות? האם לא הגיע הזמן להבין מאיפה זה מגיע ולהפסיק לשפוט נשים שמחליטות לא לחיות ככה?"

בניסיון להשיב, מצטטת פינקר עשרות מחקרים מדעיים שמצביעים על הברלים ביולוגיים שיוצרים הברלים מנטליים בין גברים לנשים, ובמקביל מביאה עדויות של נשים שהחליטו לפרוש מהמרוץ ולעשות את מה שהן אוהבות באמת, לרוב מקצועות שנחשבים נשיים - טיפול (כרופאה או פסיכולוגית), קשר עם ילדים ונוער או עבודה במגזר השלישי.

"אנחנו חייבות להיות ערות יותר להבדלים בין המינים, במקום להתנגד להם", היא אומרת. "אני ביליתי שנה

הצליח לפחות כמו האבא, האח, החבר או הבעל שלהן - פוגעת בכולם. "המחקר מוכיח כי במרוצת השנים נשים החלו לעבוד יותר, להרוויח יותר, להצליח יותר, אבל ככל שהן הירדמו יותר לגברים בשוק העבודה, כך ירדה רמת האושר שלהן".

"ננו-1921"
הוכח שרמת המשכל של בני ובנות בגיל 11 כמעט שווה, עם יתרון קל לבנות, אבל יש יותר בני ובנות של הגאונים האידיאטיים"